

Sygn. akt III AUa 739/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka (spr.) SSO del. Aleksandra Mitros
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2018 r. w Szczecinie

sprawy M. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 października 2017 r. sygn. akt VI U 1145/17

1. oddala apelację,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz M. M. (1) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSO del. Aleksandra Mitros

Sygn. akt III AUa 739/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. M. (1) przyznania prawa do emerytury pomostowej, wskazując że ubezpieczony nie udowodnił wykonywania pracy w szczególnych warunkach przez wymagany przepisami okres. Zaznaczył, że nie zaliczył do stażu pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia od 17 marca 1990 r. do 16 grudnia 1995 r., od 25 stycznia 1996 r. do 30 czerwca 2001 r. oraz od 15 lipca 2001 r. do 31 lipca 2004 r., a to z uwagi na niepotwierdzenie przez ówczesnych pracodawców poprzez wystawienie stosownych zaświadczeń, spełniających wymogi organu rentowego, aby M. M. taką pracę w tym czasie wykonywał. Podkreślono też, że ze złożonych dokumentów wynika, że ubezpieczony w niektórych z tych okresów

wykonywał pracę na stanowisku mechanika, podczas gdy za pracę rybaków morskich przyjmuje się prace rybaków morskich wyłącznie w służbie pokładowej.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując jednocześnie dotychczasową argumentację.

Wyrokiem z 19 października 2017 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. M. (1), poczynając od 1 maja 2017 roku, prawo do emerytury pomostowej.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowił następująco ustalony stan faktyczny.

M. M. (1) urodził się (...). Ubezpieczony legitymuje się udowodnionym okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym ogółem ponad 25 lat. Po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, tj. pracę na statkach żeglugi morskiej o jakiej mowa w punkcie 23 załącznika nr 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. W dacie złożenia wniosku o emeryturę pomostową M. M. nie pozostawał w zatrudnieniu.

W okresie od 28 kwietnia 1980 r. do 22 kwietnia 1981 r. M. M. (1) był zatrudniony w Stoczni (...) w S. na stanowisku montera kadłubów okrętowych, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale III, poz. 90 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku (Dz.U. nr 8 poz. 43).

Następnie, w okresie od 10 maja 1984 roku do 30 listopada 1987 roku M. M. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał najpierw pracę pomocnika palacza, a następnie – po uzyskaniu stosownych uprawnień - motorzysty.

W dniu 30 listopada 1987 r. M. M. po raz pierwszy podjął pracę rybaka morskiego na kutrze rybackim, którą wykonywał – na różnych kutrach, u różnych armatorów ze Ś. – aż do 2004 roku. Ubezpieczony każdorazowo pracował na kutrach zbliżonego typu, z bezobsługową maszyną (siłownie bezwachtowe), przewidziane dla od 3 do 5 członków załogi. Z uwagi na posiadanie formalnych uprawnień motorzysty, M. M. był na nich zatrudniany na stanowisku motorzysty, jednak faktycznie wykonywał na każdym z nich stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę rybaka morskiego o jakiej mowa w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, pod pozycją 22, na równi ze wszystkimi innymi członkami załogi, w tym także zatrudnionymi jako rybacy. Wszyscy bowiem członkowie załogi wykonywali wszystkie prace związane z połowami ryb. Obowiązki M. M. jako motorzysty różniły się od obowiązków pozostałych członków załogi tylko tym, że do jego obowiązków należało także uruchomienie maszyny przed wypłynięciem w morze. Rejsy były kilkudniowe, niekiedy dłuższe.

Pracę rybaka morskiego na małym kutrze rybackim, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę M. M. wykonywał w następujących okresach i u następujących pracodawców: od 30 listopada 1987 r. do 31 stycznia 1988 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze (...) Z. P.; od 1 lipca 1989 r. do 1 marca 1990 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do A. K. i W. K.; od 17 sierpnia 1990 r. do 16 grudnia 1995 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do L. G. (1); od 25 stycznia 1996 r. do 30 czerwca 2001 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do J. Ł. (zięcia L. G. (1)) i A. O. (był to ten sam kuter, na którym M. M. pracował wcześniej u L. G. tyle, że przejęty przez nowych armatorów); od 15 lipca 2001 r. do 31 lipca 2004 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do spółki cywilnej: K. L..

W tym czasie przebywał na zwolnieniach lekarskich lub urlopach bezpłatnych w okresach: 1 marca 1990 r., 1 października – 30 listopada 1990 r., 1 września – 30 listopada 1991r., 6 lipca 1992 r. – 30 listopada 1992 r., 6-31 maja

1993 r., 9-30 czerwca 1993 r., 9-31 lipca 1993 r., 8-31 sierpnia 1993 r., 7-31 grudnia 1993 r., 1 czerwca – 31 października 1994 r., 16-31 grudnia 1994 r., 10-18 kwietnia 1995 r., 16-30 września 1995 r., 11 czerwca – 30 września 1996 r., 15 grudnia 1996 r. – 28 lutego 1997 r., 11 czerwca 1997 r. – 20 sierpnia 1997 r., 14-31 grudnia 1997 r., 11 czerwca – 31 sierpnia 1998 r., 1-31 lipca 2000 r., 17 grudnia 2001 r. – 5 stycznia 2002 r.

R. S., który w latach 1991-1995 także był zatrudniony u L. G. (1), wykonując pracę tego samego rodzaju co M. M., także na tym samym, co on kutrze, prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 stycznia 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt VII U 349/10, nabył prawo do emerytury pomostowej po ukończeniu 55 roku życia. Do stażu jego pracy w charakterze rybaka morskiego sąd zaliczył mu cały okres zatrudnienia u L. G.. A. O., który w latach 1991-1995 także był zatrudniony u L. G. (1), wykonując pracę tego samego rodzaju co M. M., także na tym samym, co on kutrze, prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z 16 lutego 2017 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt VI U 62/17, nabył prawo do emerytury pomostowej po ukończeniu 55 roku życia. Do stażu jego pracy w charakterze rybaka morskiego sąd zaliczył mu cały okres zatrudnienia u L. G.. L. G. (1) nie żyje; zmarł 28 maja 2008 roku.

Sąd Okręgowy odwołanie ubezpieczonego uznał za uzasadnione. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowiły przepisy art. 4 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 roku, poz. 965 z późn. zm.). Sąd Okręgowy wyjaśnił, że warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 r. W przypadku, gdy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do przedmiotowego świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy).

Sąd I instancji wskazał, że kluczowe dla rozstrzygnięcia okazało się dokonanie wykładni pojęcia „praca rybaka morskiego”, a w szczególności rozważenie, czy jego zakresem przedmiotowym objęte są również prace wykonywane przez M. M. w czasie jego zatrudnienia u szeregu kolejnych armatorów, na różnych kutrach rybackich w latach 1989-2004.

Mając jednak na uwadze treść rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), Sąd Okręgowy podkreślił, iż w swoich załącznikach identycznie sformułowane określenie: "prace rybaków morskich" wymienia w dwóch odrębnych pozycjach - w wykazie A Dziale VIII (w Transporcie i łączności) pod pozycją 9 oraz w Wykazie B Dziale IV (Prace różne) pod pozycją 4. W zależności od zakwalifikowania danego rodzaju pracy do poszczególnych wykazów, w istotny sposób zróżnicowano warunki nabywania uprawnień emerytalnych, albowiem w myśl art. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., w przypadku prac wymienionych w wykazie B do nabycia prawa do emerytury wystarczyło ukończenie przez mężczyznę wieku 55 lat oraz udokumentowanie okresu zatrudnienia przy wykonywaniu tych prac wynoszącego 10 lat (przy wykazaniu także wymaganego okresu zatrudnienia, o jakim mowa w § 3 rozporządzenia), podczas gdy w przypadku prac wymienionych w wykazie A warunkiem prawa do emerytury było osiągnięcie przez mężczyznę wieku 60 lat oraz udokumentowanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych wymienionych w tym wykazie. Odwołując się zatem do treści zarządzenia nr 24 Ministra - Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej (Dz. Urz. Urzędu Gospodarki Morskiej Nr 3, poz. 26), w tym do jego załącznika zawierającego szczegółowe wykazy prac w szczególnych warunkach, Sąd Okręgowy zauważył, że za prace rybaków morskich zaliczone do wykazu A załącznika do zarządzenia uznane zostały prace wykonywane na wszystkich stanowiskach zajmowanych przez pracowników wpisanych na listę członków załogi statku, niezależnie od zatrudniającego ich podmiotu (wykaz A, dział VIII, poz. 9, pkt 1 zarządzenia), natomiast za prace rybaków morskich wymienione w wykazie B załącznika do rozporządzenia uznane zostały prace wykonywane nie tylko w określonych

podmiotach, ale również wyłącznie na stanowiskach wymienionych w wykazie B, dziale IV, poz. 4 pkt 1-19 zarządzenia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 kwietnia 2014 roku, sygn. akt III UK 124/13).

W ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że w czasie pracy u wszystkich kolejnych armatorów w latach 1989-2004 M. M. (1) wykonywał pracę rybaka morskiego, skoro był jednym z kilku członków załogi niewielkich kutrów rybackich, tego samego lub bardzo zbliżonego typu, którymi wypływał w kilkudniowe rejsy, w czasie których wszyscy członkowie załogi wykonywali wszystkie prace związane z połowem ryb. Obowiązki ubezpieczonego, mimo że zatrudniony był jako motorzysta (kierownik maszyn – mechanik), różniły się od obowiązków pozostałych członków załogi tylko tym, że musiał dodatkowo troszczyć się o stan maszyn, co jednak – wobec faktu, że maszyny te były bezobsługowe (kutry były wyposażone w siłownie bezwachtowe) nie miało żadnego praktycznego znaczenia. Inaczej bowiem należy oceniać pracę mechaników na dużych statkach – trawlerach rybackich, gdzie być może faktycznie do obowiązków motorzystów należała głównie praca w maszynowni statków; inaczej zaś – pracę poszczególnych członków załogi na małych kutrach rybackich. Takie jednostki, wypływające zazwyczaj w kilkudniowe rejsy, wyposażone są w minimalną liczbę członków załogi, przy czym z uwagi na konieczność optymalizacji opłacalności ich utrzymywania, każdy z tych członków zatrudniany jest przede wszystkim do pracy na pokładzie, przy połowie ryb, a następnie ich przetwarzaniu w sposób umożliwiający ich dowiezenie na ląd.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, a także na podstawie zeznań świadków – współpracowników M. M. w spornym okresie i samego ubezpieczonego.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się organ rentowy, który w wywiezionej apelacji zarzucił rozstrzygnięciu:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych poprzez uznanie, że ubezpieczony przez co najmniej 10 lat wykonywał prace rybaka morskiego, tj. pracował na stanowisku wskazanym w poz. 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych i w konsekwencji przyznanie mu emerytury pomostowej;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego w sprawie wskutek naruszenia art. 233 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające na dokonaniu tej oceny wbrew treści świadectwa pracy z dnia 22.12.1995 r., 30.06.2001 r., zaświadczenia z dnia 25.04.2017 r. wskazującego na wykonywanie przez wnioskodawcę pracy na stanowiskach innych niż stanowisko rybaka morskiego, tj. w charakterze mechanika, motorzysty, kierownika maszyn.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Apelujący domagał się także zasądzenia od wnioskodawcy na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy, powołując się na treść uchwały Sądu Najwyższego z 17 września 2015 r. III UZP 7/15 wyjaśnił, że prace na stanowiskach: mechanik, motorzysta, kierownik maszyn nie są stanowiskami w służbie pokładowej, a zatem nie mogą być uznane za prace rybaka.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się niezasadna.

Sąd Apelacyjny podzielił w całości ustalenia faktyczne jak i rozważania prawne Sądu Okręgowego. W art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej wskazuje się, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, mogące z wiekiem z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, stawiające przed

pracownikami - mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej - wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz tych prac określa załącznik nr 1 do ustawy pomostowej. Z kolei z definicji prac o szczególnym charakterze zawartej w art. 3 ust. 3 ustawy wynika, że pojęciem tym objęte zostały prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się. Wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy pomostowej. Wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem.

Do przesłanek przyznania prawa do emerytury pomostowej określonych w art. 8 ustawy pomostowej, mających zastosowanie w niniejszej sprawie, należy wykonywanie przez okres co najmniej 10 lat prac w szczególnych warunkach wymienionych w punkcie 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, spełnienie warunków z art. 4 pkt 1, 4-7 ustawy oraz ukończenie 55 lat życia w przypadku mężczyzny. Z kolei w punkcie 22 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej zostały wymienione prace rybaków morskich. Ustawa nie definiuje tego pojęcia, dlatego pomocniczo można odnieść się do znaczenia nadanego im w rozporządzeniu Rady Ministrów z 1983 r., które w swoim załączniku zawiera bowiem określenie: „prace rybaków morskich” i wymienia je w dwóch odrębnych pozycjach - w wykazie A, Dziale VIII (w Transporcie i łączności) pod pozycją 9 oraz w Wykazie B, Dziale IV (Prace różne) pod pozycją 4. W przypadku prac rybaków morskich, dla ustalenia, jakiego rodzaju prace ustawodawca zaliczył do poszczególnych wykazów, konieczne jest posłużenie się resortowymi wykazami stanowisk, które jakkolwiek nie stanowią samodzielnej podstawy przyznania indywidualnych uprawnień, posiadają jednak charakter informacyjny, techniczno-porządkujący i uściślający, w szczególności wówczas, gdy w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia nie wymienia się określonych stanowisk, lecz operuje się pojęciem ogólnym. W zarządzeniu nr 24 z 1983 r. do wykazu B zostały zaliczone prace rybaków morskich w służbie pokładowej, a do wykazu A prace rybaków morskich w służbie mechanicznej, zgodnie z podziałem wynikającym z § 58 i § 62 ust. 1 i § 64 ust. 3 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 30 października 1971 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich (Dz.U. nr 33, poz. 299 ze zm.), w § 54, 58 i 61 ust. 3 rozporządzenia Ministra - Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 17 sierpnia 1983 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych członków polskich statków morskich (Dz.U. nr 52, poz. 232 ze zm.), w § 26, 27, 30 i 31 rozporządzenia z dnia 23 maja 1992 r. Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie kwalifikacji zawodowych i składu załóg polskich statków morskich (Dz.U. nr 49, poz. 227 ze zm.) oraz § 38 i § 49 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 24 sierpnia 2000 r. w sprawie wyszkolenia i kwalifikacji zawodowych, pełnienia wacht oraz składu załóg statków morskich o polskiej przynależności (Dz.U. nr 105, poz. 1117).

W wywiedzionej apelacji organ rentowy wskazał, że w uchwale z dnia 17 września 2015 r. III UZP 7/15 Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, że za prace rybaków morskich ujęte w pkt 22 załącznika nr 1 należy uznać prace rybaków morskich w służbie pokładowej, a nie prace wykonywane na wszystkich stanowiskach zajmowanych przez pracowników wpisanych na listę członków załogi statku rybackiego. Natomiast stanowisko mechanika i motorzysty nie może być utożsamione ze stanowiskiem rybaka.

W niniejszym postępowaniu zatem wyjaśnić należało wątpliwości dotyczące charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego w spornym okresie pracy. Sąd Odwoławczy bowiem w tym miejscu zauważa, że nie można utożsamiać pracy wykonywanej na dużych statkach rybackich i pracy wykonywanej na małych kutrach. Zakres wykonywanych prac na poszczególnych jednostkach pływających może się bowiem znacząco różnić. W postępowaniu toczącym się przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych, okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego – sąd nie jest ograniczony środkami dowodowymi przewidzianymi dla organu rentowego (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 lutego 1996 r., II URN 3/95). Jednocześnie orzekając o prawie do emerytury, które związane jest

z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych należy mieć na uwadze każdorazowo nie nazwę zajmowanego stanowiska, a rzeczywiście wykonywaną pracę i zakres powierzonych przez pracodawcę obowiązków. Na okoliczność charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w spornych okresach Sąd I instancji przeprowadził dowód z przesłuchania zawnioskowanych świadków, zeznań ubezpieczonego, jak również dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz akt spraw, które toczyły się przed sądem.

W ocenie Sądu Odwoławczego zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczony w spornych okresach był każdorazowo członkiem załogi niewielkiego kutra rybackiego i wypływał w kilkudniowe rejsy, podczas których wszyscy członkowie załogi – w tym także ubezpieczony, wykonywali wszystkie prace związane z połowem ryb. Co prawda stanowisko pracy ubezpieczonego nie zostało określone jako rybak morski, jednakże dowody zgromadzone w sprawie pozwalały na uznanie, że M. M. (1), podobnie jak pozostali członkowie niewielkiej załogi, pracę taką wykonywał. Jego praca dodatkowo polegała na przygotowaniu kutra do rejsu, co nie zmienia faktu, że w trakcie rejsu wykonywał on czynności związane bezpośrednio z połowem ryb. Kutry, na których prace wykonywał ubezpieczony, były wyposażone w bezobsługowe maszyny, wobec czego podczas rejsów ubezpieczony nie zajmował się obsługą maszynową kutra, a wykonywał czynności rybaka morskiego. Wszyscy członkowie załogi jednostki brali udział w pracach związanych z połowem ryb.

Powyższe doprowadziło Sąd Apelacyjny do wniosku, że ubezpieczony wykonywał zatem pracę związaną bezpośrednio z łowieniem i wstępnym przetwórstwem ryb. Oznacza to, że ubezpieczony posiada staż zatrudnienia w charakterze rybaka morskiego z racji zatrudnienia w okresach:

- od 30 listopada 1987 r. do 31 stycznia 1988 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze (...) Z. P.;
- od 1 lipca 1989 r. do 1 marca 1990 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do A. K. i W. K.;
- od 17 sierpnia 1990 r. do 16 grudnia 1995 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do L. G. (1);
- od 25 stycznia 1996 r. do 30 czerwca 2001 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do J. Ł. (zięcia L. G. (1)) i A. O. (był to ten sam kuter, na którym M. M. pracował wcześniej u L. G., tyle, że przejęty przez nowych armatorów);
- od 15 lipca 2001 r. do 31 lipca 2004 r. – w czasie zatrudnienia na kutrze należącym do spółki cywilnej: K. L..

Po uwzględnieniu okresów, w których ubezpieczony przebywał na zwolnieniach lekarskich lub urlopowach bezpłatnych, M. M. (1) legitymuje się zatem ponad 10 letnim okresem pracy w charakterze rybaka morskiego, a zatem spełnia wszystkie przesłanki, które wymagane są do przyznania mu wnioskowanego świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznając wyrok Sądu Okręgowego za prawidłowy, apelację organu rentowego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił jako bezzasadną.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 108 § k.p.c. w zw. z art. 98 i art. 99 k.p.c., ich wysokość ustalając na podstawie § 9 ust. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie(Dz.U. z 2015 poz. 1800 ze zm.).

SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska SSO del. Aleksandra Mitros